

Glimtar från 1994

Vårt käraste samtalsämne är väderleken, påstås det, och vad kan då passa bättre än att inleda denna tillbakablick med en lovsång till 1994 års väder. En vacker vinter med både snö och kyla, dessutom långvarigt sparkföre därför att sandning av vägarna inte behövdes då termometern låg runt -20 om morgnarna hela februari. Snöslask den sista april, till brandkårens stora lättnad, och sedan en sommar som verkligen blev en uppfylld önskedröm för alla semesterfirare. Torraste sommaren sedan 1941 enligt Mora Tidning och i TV:s nyårsprogram talades det om värmen som vår kyliga nord inte fått så mycket av sedan sommaren 1756. Men när rapporterna kom att Siljan låg 40 cm under dämmningsgränsen och radion förmanade trädgårdsfolket att inte slösa med bevattning i täpporna, då började vi alla hoppas på en riktig regnvädersvecka.

Sådan var situationen när den glada nyheten från Gesunda tillkännagavs: En analys av vattnet i Tollagårdens borrhade brunn visade så hög kvalitet att ett nytt företag blev följden. Nu distribueras dricksvatten av högsta kvalitet till många platser i landet med hjälp av plastdunkar på lastbilar. För dagen var det deltagarna i Stockholms Vattenfestival som hade en stor beställning på väg. Förr i tiden var det brukligt att de som hade råd gästade kurorter där man kunde "dricka brunn" för att stärka sin hälsa, kanske något att slå på trumman för också i dag för Tollagårdens stugby.

Bara vanligt vatten, men likväl anledning till både förtret och förnöjelse. Ett rostigt rör t ex som inte höll riktigt tätt ledde till reparation av golvet i skolans matsal som var alldeles nyrenoverad, ett besvär som ingen hade räknat med. Vidare vållar det fågelvännerna stort huvudbry hur rätt balans skall kunna upprätthållas i Norrvikens vegetation där fågellivet frodas i kapp med vassen som hotar att helt ta över. Betande kor skulle lösa problemet var det tänkt, men även kor har smaknerv och egen vilja. Problemet kvarstår och finns nu också i Agnemyren där Solleröns ovanliga turistattraktion - vårens grodlek - kräver hjälp med att hämma växtligheten för att inte avmattas. Kommunens naturvårdsfond förväntas bli räddningen.

Lanshövdingen Gunnar Björks "Erikskata" på Sollerön

Foto: Mora Tidning

Men vattnet i Siljan ger oss så mycket nöje bara vi har en båt. Det är segel- och roddtävlingar av olika slag och när vi får fint främmande, som nu landshövdingen, då är det bara att bjuda på en åra i kyrkbåten och gästen känner sig extra välkommen och omtänksamt mottagen. Sollerö Hästgilles nya anläggning i Bodarna fick sin högtidliga invigning av landshövdingen denna julidag och sedan ville han se var den fina kyrkbåten var tillverkad. Det blev ett besök hos Arne Håll i Kulåra för att sedan avsluta "Erikskatan" vid hembygdsgårdens trivselkväll.

Båtbygge är säkerligen Solleröns äldsta hantverk och nu börjar intresset för träbåtar komma igen. Hos familjen Duhlbo har därför en tillverkning av ekor i något mindre modell påbörjats, och i Föreningen Allmogebåtars museum vid Ångbåtsbryggan kan många gamla båtar bli renoverade då nu byggnaden står klar.

Något annat nybygge av allmänt intresse detta år finns inte att rapportera, bara ett par fågel torn i Norrviken som invigdes i maj månad. I stället har utvecklingen gått lite bakåt i fråga om lokaler. Posten har blivit en del av Konsum medan f.d. postlokalen i Kommunhuset står tom och övergiven och liksom ger ifrån sig en känsla av begynnande utrotning.

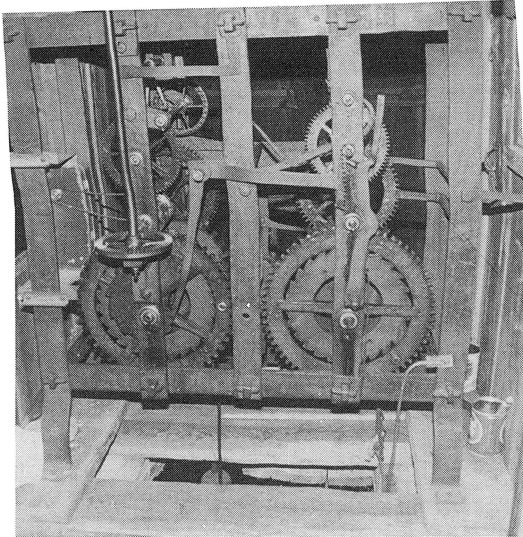
En sammankomst med sikte att locka fram idéer för vår hembygds framtid utlystes under hösten. Bra uppslutning blev det och en idébank i hemslöjdens lokal tar nu emot uppslag som sammanställs under benämningen "Solleröprojektet".

Många trevliga saker finns att minnas från detta år, t ex den lyckade hantverksdagen på Hembygdsgården med alla lärorika inslag, avsmakningar och spelmansmusik. Den traditionella Lärkadagen hade också mathistoria på programmet i år och svamputställningen vid Jugen Jon visade många läckerheter från markerna. Alla friluftaktiviteter har gynnats av vackert väder denna myggfria sommar och publiken har lärt sig hitta till både Skvaltkvarn och Malibambo. Legenderna om Malin finns nu utgiven i en särskild liten bok, skriven av Lilly Sterner-Jonsson med ömsint penna.

Sollerökören - vår egen glädjespridare - har detta år visat nya grepp genom att i pingsthelgen framföra den nicaraguanska bondemässan. Musikcaféet i november rubricerades med strofen "får jag lämna några blommor" och de många visblomstren blev en smakfull inramning till fyndiga sketcher och till kvällens fiolspelade gäst Andreas Steen, nybliven talangjaktsvinnare.

Många konserter av lite annorlunda slag har getts i kyrkan. Vi glömmar inte Vidzeme-Jurmala musikskolas barnkör från Lettland, vilken sångarglädje. Anton Kontra hette den mästertliga violinisten som stod för soloframträdandet i samband med Dala sinfoniettans besök då även Mora ungdomsorkester gav prov på sin repertoar. En psalmsångsgudstjänst med sångare från hela Mora kontrakt blandades med något så ovanligt som dragspelsmessa till en mäktig presentation av flera nya psalmer.

Årets jubileer är kyrkans tornverk som fyller 200 år och "Solleröloppet" som nu trampats i sextio år. Michael Lafis hette den värdige segraren som Anette Hållgärde fick lagerkransa och han såg ut att trivas bra i gubbstolen. Cirka 5.000 personer samlades sedan på Hembygdsgårdens tun när majstången restes under traditionella former.

Urverket i tornet på Sollerö kyrka fyller 200 år

Foto: Mora Tidning

Cykelsporten är just nu på väg uppåt inom Sollerö IF. Bröderna Johan och Rickard Land har redan plockat hem guld i sina ungdomsklasser och duon John Nilsson-Peter Resar återfinns regelbundet på tidningarnas idrottssidor. Rodden är alltså den gren där de flesta medaljer av alla valörer erövrats både i Sverige och utomlands och namnen Maria Wik och Mattias Lindgren går som en följetong i spalterna. Klasser från Sollerö skola visar också framfötterna i tävlingar med allmän idrott, så vad månne bli? Mångsidige Jonas Buud fick årets stipendium ur Cecilia Asps minnesfond.

Inte mindre än tre olika val har vi vacklat oss igenom denna höst. Resultatet blev att "ä bör ymsum dra tjokan". Hur den skall dras kommer det hädanefter anvisningar om från Bryssel. I samband med kyrkofullmäktigevalen gavs tillfälle att se kyrkans klenoder på närmare håll och ta del av personalens redogörelse angående kyrklig verksamhet.

En vit jul skulle avsluta detta fina år trodde vi när snön kom vid Luciatiden, men ack, den hann töa bort också. Det blev att sitta inne och läsa julklappsböcker, bli en rysare med titeln "Lita inte på gryningen" skriven av Sören Bondesson och nyss utgiven.

Under nyårsaftonen föll ymnigt den försenade julsnön och samtidigt kunde vi med ett leende på läpparna läsa vårt kära Sold-Aktuellt som lockade med en nyårsrevy i stil med den gamla goda tiden.

Det var väl ett gott slut.

Rull Elsa